

Arrest

nr. 108 733 van 29 augustus 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 14 december 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 oktober 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, alsook van het "bevel tot het verlaten van het territorium genomen op datum van 19 oktober 2012 en betekend op datum van 15 november 2012" .

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op het arrest nr. 100 240 van 29 maart 2013 waarbij de zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Gelet op de beschikking van 4 juni 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat S. COPINSCHI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 25 juni 2012 dient de verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2 Op 19 oktober 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard wordt. Deze

beslissing wordt aan de verzoeker ter kennis gebracht op 15 november 2012. Dit is de thans bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 25.06.2012 bij onze diensten werd ingediend door:

Y.B. nationaliteit: Rusland (Federatie van) geboren te Atchkhoi-Martan op x.x.1981 adres: (...) in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit Verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 - 4° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 17/10/2012 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Derhalve kan uit het voorgelegd standaard medisch getuigschrift niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”

2. Over de rechtspleging – voorwerp van het beroep

2.1 Bij tussenarrest nr. 100 240 van 29 maart 2009 werd de zaak naar de algemene rol verwezen teneinde de verzoeker de mogelijkheid te geven om het verzoekschrift te regulariseren door het bijbrengen van een afschrift van het *“bevel tot het verlaten van het territorium genomen op datum van 19 oktober 2012 en betekend op datum van 15 november 2012”* dat de verzoeker in het voorliggende verzoekschrift aanduidt als tweede bestreden beslissing.

Naar aanleiding van dit arrest en de daarop volgende vraag tot regularisatie van het verzoekschrift liet de verzoekende partij per aangetekend schrijven van 9 april 2013 weten dat *“het originele beroep materiële vergissingen bevatte. Ter verduidelijking, het bevel om het grondgebied te verlaten ontbrak in de ministeriële beslissing”*. De verzoekster voegt bij haar aangetekend schrijven een nieuw, aangepast verzoekschrift.

De Raad stelt dan ook vast dat geen afschrift werd meegedeeld van het *“bevel tot het verlaten van het territorium genomen op datum van 19 oktober 2012 en betekend op datum van 15 november 2012”*.

Dienvolgens wordt het beroep enkel behandeld wat betreft de beslissing van 19 oktober 2012 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard wordt.

Het nieuwe verzoekschrift dient uit de debatten te worden geweerd, dit verzoekschrift kan immers niet als een antwoord op de desbetreffende vraag tot regularisatie worden aanzien.

2.2 Artikel 39/72 *juncto* artikel 39/81 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.”

Verweerder heeft *in casu* geen nota met opmerkingen ingediend.

Tevens wenst de Raad erop te wijzen dat verweerder ook naliet het administratief dossier binnen de voorgeschreven termijn van acht dagen toe te sturen. Met toepassing van artikel 39/59, § 1 van de vreemdelingenwet dienen de door verzoeker vermelde feiten als bewezen te worden geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In een eerste en enig middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag betreffende de bescherming van de Rechten van de Mens, van het principe van de behoorlijke motivering, van het proportionaliteitsprincipe, van het principe van een behoorlijke administratie en van het principe volgens dewelke de administratieve overheid het geheel van de pertinente elementen eigen aan een zaak in overweging dient te nemen wanneer zij een beslissing neemt. De verzoeker beroept zich tevens op een manifeste appreciatiefout.

De verzoeker citeert de bestreden beslissing en licht het middel als volgt toe:

“1. Ter inleidende titel

Ter inleidende titel, dient de aandacht van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gevestigd te worden op het feit dat het artikel 9ter, zoals gewijzigd door de wet van 8 januari 2012 verduidelijkt dat de aanvraag tot regularisatie van het verblijf om medische redenen « onontvankelijk » kan verklaard worden « 4° wanneer de geneesheer- raadsman of de aangewezen geneesheer door de minister of zijn afgevaardigde, zoals beoogd door § 1, alinea 5, wanneer hij vaststelt in een advies dat de zieke manifest geen zieke is in de zin van het 1ste §, 1ste alinea, dat het bekomen van een machtiging van verblijf in het Koninkrijk tot gevolg kan hebben ; ». (vrije vertaling)

Welnu, er zal aangetoond worden in het vervolg van huidig beroep dat door te beschouwen dat de aanvraag tot regularisatie van het verblijf om medische redenen, ingediend door de verzoeker, overeenkomstig met de voorgenoemde wettelijke bepaling, niet had mogen worden « onontvankelijk » verklaard worden door de Dienst voor Vreemdelingenzaken.

Inderdaad, de verzoeker, heeft ter ondersteuning van zijn aanvraag tot regularisatie van het verblijf om medische redenen, meerdere medische certificaten voorgelegd, medische certificaten die verduidelijken dat :

De verzoeker lijdt aan een ernstige anxio-depressieve staat ;

- *De verzoeker onder medicatie is ;*
- *Het risico bestaat dat hij zelfdoding pleegt in geval van het stopzetten van de behandeling ;*
- *Het is noodzakelijk dat de verzoeker opgevolgd wordt door een psychiater en dat hij onder medicatie is.*
- *De verzoeker fysieke letsels vertoont naar aanleiding van foltering en » > geïnfecteerde wondes voorstelt aan de benen - hersentraumatisme ; van post-traumatische stress van hoge intensiteit met herhaling, zwaar angstig met hyper-voorzichtige reacties, slaapproblemen, alsook eetproblemen en een depressief humeur ;*
- *De voorziene duurtijd van de behandeling is onbepaald ;*
- *De mogelijke gevolgen van het stopzetten van de behandeling zou het verergeren zijn van de angstige en depressieve symptomatologie ; er bestaat een potentieel risico tot zelfdoding ;*
- *De huidige evolutie is pejoratief ;*
- *De verzoeker dient opgevolgd te worden in psychiatrische raadpleging.*

Er vloeit dus duidelijk voort uit de diverse medische getuigschriften, dat in tegenstelling tot hetgeen beschouwd werd door de geneesheer-raadsman van de Dienst voor Vreemdelingenzaken in zijn advies van 17 oktober 2012., dat de aanvraag tot regularisatie ingediend door de verzoeker op datum van 25 juni 2012 had moeten worden beschouwd als zijnde « ontvankelijk » en nadien het voorwerp uit te maken van een onderzoek ten gronde vanwege de Dienst voor Vreemdelingenzaken, de ziekte van de waaraan de verzoeker lijdt kan tot gevolg hebben « een ziekte zoals deze kan een reëel risico met zich meebrengen voor het leven of zijn fysieke integriteit of een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling, wanneer er geen adequate behandeling bestaan in het land van oorsprong of in het land waar hij verblijft. ». (vrije vertaling)

In haar Arrest n. 77.755 van 22 maart 2012, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overigens beschouwd dat :

« (...) In het kader van de controle op de wettelijkheid, de Raad niet bevoegd is om haar appreciatie te substitueren aan déze van de administratieve autoriteit die de bestreden beslissing heeft genomen.

Deze controle dient zich te beperken tot het nagaan of de administratieve beschouwing alle elementen ter zake in beschouwing heeft genomen en of ze overgegaan is tot een ruim aanvaardbare, pertinente en niet-onredelijke appreciatie van die feiten die haar werden voorgelegd.

In huidig geval, heeft de Raad vastgesteld dat de psychiater van de verzoekster meerdere getuigschriften heeft overhandigd, waarvan één opgesteld op datum van 18 januari 2012, hetgeen vermeldt dat « Indien er een onderbreking zou zijn van de therapeutische link door het risico van terugkeer naar het land van oorsprong, ondanks de eventuele beschikbaarheid van deze behandeling, er het risico bestaat tot een ernstige psychotische decompensatie, op nieuwe affecties met een vitaal risico dat niet uitgesloten kan worden ». Er vloeit hieruit voort dat de verzoekster een werkelijke nood heeft aan een medische opvolging, en dat de onderbreking van deze een vitaal risico niet kan uitsluiten. Vanaf dan, door te beschouwen dat « (...) het voorgelegde medisch dossier niet in staat stelt om vast te stellen dat de geïnteresseerde lijdt aan een ziekte in een staat dat deze een werkelijk risico tot gevolg heeft voor haar leven of voor haar fysieke integriteit », heeft de verdedigende partij de beslissing niet op een adequate manier gemotiveerd, in de mate dat zij de motieven niet uiteenzet voor dewelke de geneesheer-raadsman afstand neemt van het advies komende van de gespecialiseerde geneesheer van de verzoekster.

Op dit stadium van de procedure, is het vereist om te concluderen dat deze uiteenzetting van het middel serieus is. » (Arrest CCE n° 77.755 van 22 maart 2012).

Een identieke redenering dient gevolgd te worden in huidig geval, dit omwille van de duidelijke indicaties behouden in de twee medische certificaten ** opgesteld door specialisten (neuroloog en psychiater), beoefenende hun beroep nabij het Sint-Anna Sint-Rémi kliniek te Brussel, medische certificaten voorgelegd door de verzoeker ter ondersteuning van haar aanvraag tot regularisatie van het verblijf om medische redenen.

Wat dit betreft, dient er nuttig verwezen te worden naar de elementen hiervoor uiteengelegd.

Dit enkel element volstaat om de nietigverklaring van de bestreden beslissing tot gevolg te hebben.

2. Schending van het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden.

Er dient te worden herinnerd dat overeenkomstig het 1ste artikel van het Europees Verdrag voor de Bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, wie dan ook die valt onder de jurisdictie van de Staat, het genot moet krijgen van de rechten die daarbij horen. Het verbod tot onmenselijke en vernederende behandelingen, is dus eveneens van toepassing op vreemde onderhorigen die zich op het Belgisch territorium bevinden, zonder dat vereist is om daarenboven zicht te hebben op de situatie, regulier of niet, van de geïnteresseerde (zie C.E., arrest n° 82.698 van 5 oktober 1999).

Volgens de jurisprudentie van de Raad van State, kan de administratie, wanneer er medische redenen ingeroepen worden ter ondersteuning van een aanvraag tot machtiging van het verblijf, ze niet omzeilen. De administratie moet overgaan tot een grondig onderzoek van de medische situatie van de vreemdeling door « de noodzakelijke onderzoeken » te verrichten, teneinde volledig op de hoogte te zijn van de situatie van de persoon, waarvan de gezondheidsstaat voorgesteld wordt als zijnde deficiënt en om in staat te zijn om zich uit te spreken "in perfecte kennis van zaken" (zie Raad van State, arrest n° 91.709 van 19 december 2000, vrije vertaling).

Inderdaad, de Raad van State heeft beschouwd dat « het de autoriteit toebehoort die gevat is door een aanvraag tot machtiging (...) van het verblijf om een medische reden (...) om de omstandigheden van de zaak te appreciëren in het licht van de sanitaire en sociale situatie van het land van bestemming, maar eveneens in het licht van de gevolgen van de maatregel van verwijdering op de gezondheid van de geïnteresseerde » (Raad van State, arrest n° 82.698 van 5 oktober 1999, vrije vertaling).

Welnu, in huidig geval, is de administratie niet overgegaan tot één van deze onderzoeken.

Inderdaad, noch de bestreden beslissing, noch het rapport opgesteld door de Dokter w.v.d. op datum van 17 oktober 2012 verduidelijken op welke manier dan ook of deze laatste eveneens een psychiater is.

Welnu, de verzoeker, heeft ter ondersteuning van zijn aanvraag tot regularisatie van het verblijf om medische redenen, meerdere medische certificaten voorgelegd, opgesteld door zijn psychiater, de Dokter O.D., en door zijn neuroloog, de Dokter E.R., medische certificaten die verduidelijken dat :

- De verzoeker lijdt aan een ernstige anxio-depressieve staat ;
- De verzoeker onder medicatie is ;

- Het risico bestaat dat hij zelfdoding pleegt in geval van het stopzetten van de behandeling ;
- Het is noodzakelijk dat de verzoeker opgevolgd wordt door een psychiater en dat hij onder medicatie is.

- De verzoeker fysieke letsels vertoont naar aanleiding van foltering> geïnfecteerde wondes voorstelt aan de benen - hersentraumatisme ; van post-traumatische stress van hoge intensiteit met herhaling, zwaar angstig met hyper-voorzichtige reacties, slaapproblemen, alsook eetproblemen en een depressief humeur ;
- De voorziene duurtijd van de behandeling is onbepaald ;
- De mogelijke gevolgen van het stopzetten van de behandeling zou het verergeren zijn van de angstige en depressieve symptomatologie ; er bestaat een potentieel risico tot zelfdoding ;
- De huidige evolutie is pejoratief ;
- De verzoeker dient opgevolgd te worden in psychiatrische raadpleging.

Men kan niet anders dan vast te stellen dat het rapport van de geneesheer- raadsman deze elementen niet op een geldige wijze weerlegt.

Inderdaad, met name, de geneesheer-raadsman van de Dienst voor Vreemdelingenzaken houdt op geen enkele manier rekening met het bestaan, in hoofde van de verzoeker, van een tegen- indicatie gebonden aan de geografische oorsprong van zijn problemen.

In dit opzicht, dient de aandacht van de Raad gevestigd te worden op de inhoud van het Arrest n° 86.362 van 28 augustus 2012 dat verduidelijkt dat :

« (-)

Deze getuigschriften en medische certificaten behouden dus, onafhankelijk van de vraag naar de zorgen en de behandeling van de ingeroepen psychiatrische problemen, de identificatie van een tegen- indicatie gebonden aan de geografische oorsprong van de problemen.

De Raad stelt vast dat, verwijzende naar het advies van de geneesheer- functionaris in de motivatie van de beslissing, hetgeen zich beperkt tot het onderzoeken van dit aspect van de aanvraag onder een medicamenteuze invalshoek, alsook in het licht van de behandelingen en de mogelijkheid tot het reizen naar het land van oorsprong, komt de verdedigende partij op geen enkele manier tegemoet aan de opgeworpen problematiek gebonden aan de terugkeer van de vragende partij naar haar land van oorsprong.

In de mate dat er een tegen- indicatie bestaat tot een terugkeer naar het land van oorsprong werd uitgesproken ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging van het verblijf en dat de beslissing geluidloos blijft wat dit betreft, kan de Raad niet vaststellen dat er niet geantwoord werd in termen van motivatie. ». (vrije vertaling)

Een identieke redenering dient gevolgd te worden in huidig geval, de geneesheer-raadsman van de Dienst voor Vreemdelingenzaken hebbende op geen enkele manier aandacht geschonken aan de indicaties, nochtans || duidelijk, vanwege de psychiater en de neuroloog die de verzoeker opvolgen, deze twee gespecialiseerde geneesheren hebbende beide de aandacht van de || Dienst voor Vreemdelingenzaken gevestigd op het risico op zelfdoding, in hoofde van de verzoeker, in het geval van het stopzetten van de huidige behandeling.

In dit opzicht, dient er nuttig verwezen te worden naar de medische certificaten opgesteld door de Dokter E.R. op datum van 10 mei 2012 en door de Dokter O.D., opgesteld op datum van 7 juni 2012.

Bovendien, in zijn rapport gevoegd aan het medisch certificaat opgesteld op datum van 10 mei 2012, heeft de Dokter E.R. verduidelijkt dat er duidelijk een risico bestaat voor de verzoeker in geval van terugkeer naar zijn land van oorsprong.

Welnu, door het ontbreken van het overgaan tot de nodige onderzoeken, weerlegt de administratie niet op een serieuze manier het risico dat een verwijdering van het territorium, een onmenselijke en vernederende behandeling kan vormen in de zin van het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (Raad van State, arrest n° 93.594 van 27 februari 2001).

In huidig geval, en uit hetgeen hier vooraf gaat, blijkt er duidelijk dat door het nemen van de bestreden beslissing, de administratie het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden geschonden heeft.

3. Schending van het principe van een behoorlijke administratie, van de ontbrekende, inexacte, onvoldoende en contradictorische motivering en, vanaf dan, van het gebrek aan toegelaten wettelijke motieven, van het voorzichtigheidsprincipe en van de manifeste appreciatiefout

a) In theorie

Het principe van een behoorlijke administratie omvat meerdere noties en verplicht de administratie, meer bepaald de Dienst voor Vreemdelingenzaken, J om haar beslissingen te nemen met inachtneming van een zeker aantal principes (zie Y. VAN MENSEL, « Het Beginsel van behoorlijk bestuur », Kluwer, 1990, p. 10 en volgende).

De administratie moet met name de rechten van verdediging, de regel van een evenwichtige procedure, de noodzaak tot onpartijdigheid en het minutieus voorbereiden van administratieve beslissingen respecteren.

Het principe van een behoorlijke administratie moet ook in samenhang gelezen worden met de principes van het voorzichtig en minutieus omgaan van de administratie, wanneer ze zich uitspreekt over een zaak, door de nodige maatregelen te treffen en het zoveel als mogelijk bijeen verzamelen van informatie relatief aan de zaak.

Dat de Raad van State geoordeeld heeft dat het middel getrokken uit de schending van het beginsel van behoorlijk bestuur gegrond is wanneer wordt vastgesteld dat « de tegenpartij de bestreden beslissing genomen heeft (...) zonder kennis te nemen van de vorderingstoestand van het project ; dat wanneer ze zich had ingelicht in dit opzicht bij de aanvragers of hun Raad, ze j] vernomen zou hebben dat het project in kwestie op gang was om gerealiseerd te worden » (v. C.E. n° 77.273, 30.11.1998, vrije vertaling).

b) Het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden en de plichten van de administratie

1) Schending door de administratie van haar verplichting om te antwoorden op de aanvraag van de vreemdeling

In huidig geval, heeft de verzoeker, in zijn aanvraag steunende op het artikel 9ter van de wet van 15 december 1980,, meerdere elementen ingeroepen met betrekking tot zijn psychiatrische problemen, zijn ernstige depressie met risico tot zelfdoding.

Welnu, niet alleen de verschillende certificaten en medische documenten zijn niet correct en volledig onderzocht door de tegenpartij in de bestreden beslissing, maar bovendien, heeft de tegenpartij het niet nuttig geacht om de verzoekster te laten onderzoeken door een gespecialiseerde geneesheer-raadsman.

Welnu, volgens de jurisprudentie van de Raad van State, moet vanaf dat er medische motieven worden ingeroepen ter ondersteuning van een aanvraag tot machtiging van het verblijf, de Minister van Binnenlandse Zaken hierop antwoorden (zie Raad van State, arrest n° 79.089 van 4 maart 1999).

De administratie moet rekening houden met alle informatie die haar is gecommuniceerd geweest door de vreemdeling.

Welnu, dit is niet het geval geweest in huidige vermits de tegenpartij absoluut geen rekening heeft gehouden met de medische informatie komende van de Dokters Eric RAUCQ en Olivier DELROEUX, respectievelijk neuroloog en psychiater, medische certificaten verduidelijkend dat :

- De verzoeker lijdt aan een ernstige anxio-depressieve staat ;
- De verzoeker onder medicatie is ;
- Het risico bestaat dat hij zelfdoding pleegt in geval van het stopzetten van de behandeling ;
- Het is noodzakelijk dat de verzoeker opgevolgd wordt door een psychiater en dat hij onder medicatie is.
- De verzoeker fysieke letsels vertoont naar aanleiding van foltering » > geïnfecteerde wondes voorstelt aan de benen - hersentraumatisme ; van post-traumatische stress van hoge intensiteit met herhaling, zwaar angstig met hyper-voorzichtige reacties, slaapproblemen, alsook eetproblemen en een depressief humeur ;
- De voorziene duurtijd van de behandeling is onbepaald ;
- De mogelijke gevolgen van het stopzetten van de behandeling zou het verergeren zijn van de angstige en depressieve symptomatologie ; er bestaat een potentieel risico tot zelfdoding ;
- De huidige evolutie is pejoratief ;
- De verzoeker dient opgevolgd te worden in psychiatrische raadpleging.

Bovendien, kan men niet anders dan vast te stellen dat, ondanks de duidelijke voorzichtigheid uitgesproken door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar Arrest van 4 maart 2011, de geneesheer-attaché van de Dienst voor Vreemdelingenzaken, het niet nuttig geacht heeft om een psychiater te raadplegen, alvorens haar advies op te stellen ter attentie van de gespecialiseerde sectie van de Dienst voor Vreemdelingenzaken.

In dit opzicht, dient de aandacht van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gevestigd te worden op het feit dat in haar Arrest n° 57.377 van 4 maart 2011, de Raad verduidelijkt heeft dat :

« De ambtenaar- geneesheer die tot een conclusie komt die lijnrecht ingaat tegen een standpunt van een gespecialiseerd geneesheer, mag dan ook verwacht worden dat hij, in die specifieke situatie, niet louter op zijn eigen kwalificaties vertrouwt. In voorliggende zaak, rekening houdende met de hoger vermelde gegevens, dient dan ook te worden besloten dat ambtenaar- geneesheer het zorgvuldigheidsbeginsel heeft miskend door een bekoment advies in te winnen van een andere gespecialiseerde geneesheer, in casu een psychiater, alvorens een advies te verlenen omtrent de medische situatie van eerste verzoeker.

Dat verweerder zich heeft gebaseerd op een advies dat op onzorgvuldige wijze is tot stand gekomen dient te worden besloten dat deze beslissing zelf ook met miskenning van het zorgvuldigheidsbeginsel is gekomen. ».

Een identieke redenering dient gevolgd te worden in huidig geval.

In huidig geval, kan men niet anders dan vast te stellen dat de Dienst voor Vreemdelingenzaken op geen enkele manier rekening heeft gehouden met deze « voorzichtigheid » en op geen enkele manier een beroep heeft gedaan op een psychiater om de medische documenten te onderzoeken voorgelegd door de verzoeker, in dit geval, over te gaan tot het onderzoek van deze laatste, alvorens de bestreden beslissing te nemen.

Bovendien, zoals dit eveneens hiervoor werd verduidelijkt, houdt de geneesheer-raadsman van de Dienst voor Vreemdelingenzaken op geen enkele manier rekening met het bestaan, in hoofde van de verzoeker, van een tegen- indicatie gebonden aan de geografische oorsprong van de problemen.

In dit opzicht, dient de aandacht van de Raad gevestigd te worden op de inhoud van het Arrest n° 86.362 van 28 augustus 2012 dat verduidelijkt dat :

« (-)

Deze getuigschriften en medische certificaten behouden dus, onafhankelijk van de vraag naar de zorgen en de behandeling van de ingeroepen psychiatrische problemen, de identificatie van een tegen- indicatie gebonden aan de geografische oorsprong van de problemen.

De Raad stelt vast dat, verwijzende naar het advies van de geneesheer- functionaris in de motivatie van de beslissing, hetgeen zich beperkt tot het onderzoeken van dit aspect van de aanvraag onder een medicamenteuze invalshoek, alsook in het licht van de behandelingen en de mogelijkheid tot het reizen naar het land van oorsprong, komt de verdedigende partij op geen enkele manier tegemoet aan de opgeworpen problematiek gebonden aan de terugkeer van de vragende partij naar haar land van oorsprong.

In de mate dat er een tegen- indicatie bestaat tot een terugkeer naar het land van oorsprong werd uitgesproken ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging van het verblijf en dat de beslissing geluidloos blijft wat dit betreft, kan de Raad niet vaststellen dat er niet geantwoord werd in termen van motivatie. ». (vrije vertaling)

Een identieke redenering dient gevolgd te worden in huidig geval, de geneesheer-raadsman van de Dienst voor Vreemdelingenzaken hebbende op geen enkele manier aandacht geschonken aan de indicaties, nochtans duidelijk, vanwege de psychiater en de neuroloog die de verzoeker opvolgen sinds meerdere maanden, de neuroloog hebbende duidelijk aangegeven dat er « dus duidelijk het risico bestaat voor hem om terug te keren naar zijn land », en dat er eveneens een risico bestaat op zelfdoding.

Bovendien, in zijn medisch certificaat opgesteld op datum van 7 juni 2012, heeft de Dokter O.D. verduidelijkt dat :

- *De verzoeker zich niet kan verplaatsen per vliegtuig ;*
- *De verzoeker niet kan werken ;*
- *De prognose nog steeds middelmatig is.*

Deze elementen werden op geen enkele manier in beschouwing genomen door p de Dienst voor Vreemdelingenzaken in de bestreden beslissing.

Dit element volstaat om de nietigverklaring van de bestreden beslissing tot gevolg te hebben.

2°) Schending door de administratie van haar verplichting om te oordelen in perfecte kennis van zaken

De administratie moet overgaan tot een grondig onderzoek van de medische situatie van de vreemdeling door « de noodzakelijke onderzoeken » te verrichten, zodat men volledig op de hoogte is van de situatie van de persoon waarvan de gezondheidsstaat als deficiënt wordt voorgesteld en om in staat te zijn om zich te kunnen uitspreken “in perfecte kennis van zaken” (zie Raad van State, arrest n° 91.709 van 19 december 2000).

De Raad van State heeft aldus geoordeeld dat “het toebehoort aan de autoriteit die gevat is met een aanvraag tot machtiging of van prerogatie van verblijf om medische reden of wanneer ze een maatregel van verwijdering vooropstelt, om de omstandigheden van de zaak te appreciëren in het licht van de sanitaire en sociale situatie van het land van bestemming, maar eveneens in het licht van de gevolgen van de maatregel van verwijdering op de gezondheid van de geïnteresseerde » (zie Raad van State, arrest n° 82.698 van 5 oktober 1999, vrije vertaling).

De administratie moet er dus op toezien dat de vreemdeling in staat is om de reis af te leggen naar zijn land van herkomst. Indien dit het geval is, zal het haar toekomen om de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de noodzakelijke zorgen te onderzoeken, die de staat van de vreemdeling vereisen. Indien men niet overgaat tot de noodzakelijke onderzoeken, kan de administratie het risico dat een verwijdering van het territorium een onmenselijke en vernederende behandeling kan vormen in de zin van het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, niet op een serieuze manier weerleggen (zie Raad van State, arrest n° 93.594 van 27 februari 2001 : de administratie had zich niet ingelicht over de toegankelijkheid van de noodzakelijke geneesmiddelen die vereist waren voor het medisch opvolgen van de geïnteresseerde).

In huidig geval, zijn deze diverse onderzoeken niet uitgevoerd geweest door de tegenpartij, die dus niet op een serieuze manier het risico, voor de verzoeker, heeft weerlegd om een onmenselijke en

vernederende behandeling te ondergaan in de zin van het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, in geval van gedwongen terugkeer naar de Federatie van Rusland - Tsjetsjenië.

Inderdaad, noch de bestreden beslissing, noch het rapport van de geneesheer- raadsman verduidelijken welke de beschikbaarheid en/of toegankelijkheid is van de psychiatrische behandeling te volgen door de verzoeker - waarvan de Dokter O.D., psychiater, verduidelijkt heeft dat hij opgevolgd zou moeten worden en voorts onder medicatie zou moeten zijn.

In dit opzicht, dient er te worden opgeworpen dat noch de bestreden beslissing, noch het rapport opgesteld door de geneesheer-raadsman van de Dienst voor Vreemdelingenzaken verduidelijken welke de beschikbaarheid en toegankelijkheid zou zijn van de te volgen psychiatrische en medicamenteuze behandeling door de verzoeker in geval van terugkeer naar de Federatie van Rusland - Republiek van Tsjetsjenië.

Bovendien, kan men niet anders[^] dan vast te stellen dat er geenszins aangetoond is door de Dienst voor Vreemdelingenzaken, dat in geval van terugkeer naar de Federatie van Rusland - Republiek van Tsjetsjenië, de verzoeker effectief zou kunnen genieten van de zorgen, zowel wat betreft de medicamenteuze als de psychologische/psychiatrische zorgen, die zijn staat nochtans vereist.

3°) Schending door de administratie van haar verplichting om de ernstigheid van de staat van de verzoeker te onderzoeken

De administratie, moet op « een adequate en voldoende wijze » de particuliere aspecten van de situatie van de zieke vreemdeling benaderen. De graad van zwaarte van deze verplichting is nog hoger wanneer de gezondheidsstaat van de vreemdeling geëvalueerd is geweest door een geneesheer-specialist (zie Raad van State, arrest n° 73.013 van 7 april 1998).

Het komt de autoriteit toe om over te gaan tot een “grondig” onderzoek van de situatie van de zieke, in gebreke hiervan dient ze de raad in te winnen van een expert (zie Raad van State, arrest n° 75.897 van 24 september 1998).

In huidig geval, is de ernstigheid van het gecircumstantieerd inacht nemen, geformuleerd door de geneesheer-specialist die de verzoekster behandelt, zodanig dat het de tegenpartij ertoe had moeten bewegen om over te gaan tot nadere onderzoeken door het advies van een onafhankelijke specialist te raadplegen (zie Raad van State, arrest n° 75.897 van 24 september 1998).

Dit is niet het geval geweest.

In huidig geval, is de verzoeker nooit gezien geweest, door de geneesheer- raadsman van de tegenpartij, de Dokter W.V.D., die volgens de elementen in het administratief dossier geen specialist in de psychiatrie is.

Welnu, de Raad van State beschouwt dat « in het bezit van gecircumstantieerde medische attesten opgesteld door een geneesheer- specialist die een onwenselijk advies uitspreekt wat betreft de verwijdering van de aanvrager, kon de tegenpartij zich niet tevreden stellen met de opinie van haar geneesheer-raadsman, die, indien hij gespecialiseerd is in « verzekeringsgeneeskunde » en in « gezondheidseconomie », niet gespecialiseerd blijkt te zijn in de tak van de behandelende geneeskunde, waaraan de aanvrager lijdt » (Raad van State, arrest n° 111.609 van 16 oktober 2002, vrije vertaling).

In huidig geval, heeft de verzoeker, die meerdere medische certificaten en getuigschriften heeft geproduceerd opgesteld door een specialisten (psychiater en neuroloog) die hem opvolgen sinds meerdere maanden in België,, getuigschriften waarvan de inhoud perfect gekend is door de tegenpartij op het ogenblik van het nemen van haar beslissing en dus is de inhoud niet op een geldige wijze weerlegt door de tegenpartij in de bestreden beslissing.

Bovendien, kan men niet anders dan vast te stellen, dat ondanks de duidelijke voorzichtigheid geformuleerd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar Arrest van 4 maart 2011 (zie supra), de attaché-geneesheer van de Dienst voor Vreemdelingenzaken, het niet nodig geacht heeft om, alvorens zijn advies op te stellen ter attentie van de gespecialiseerde sectie van de Dienst voor Vreemdelingenzaken, het advies in te winnen van een psychiater.

In dit opzicht, dient de aandacht van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gevestigd te worden op het feit dat, volgens het Arrest n° 57.377 van 4 maart 2011, de Raad verduidelijkt heeft dat :

« De ambtenaar- geneesheer die tot een conclusie komt die lijnrecht ingaat tegen een standpunt van een gespecialiseerd geneesheer, mag dan ook verwacht worden dat hij, in die specifieke situatie, niet louter op zijn eigen kwalificaties vertrouwt. In voorliggende zaak, rekening houdende met de hoger vermelde gegevens dient dan ook te worden besloten- dat-ambtenaar— geneesheer het zorgvuldigheidsbeginsel heeft miskend door een bekomen advies in te winnen van een andere gespecialiseerde geneesheer, in casu een psychiater, alvorens een advies te verlenen omtrent de medische situatie van eerste verzoeker.

Dat verweerder zich heeft gebaseerd op een advies dat op onzorgvuldige wijze is tot stand gekomen dient te worden besloten dat deze beslissing zelf ook met miskennen van het zorgvuldigheidsbeginsel is gekomen. ».

Een identieke redenering dient gevolgd te worden in huidig geval.

4°) Schending door de administratie van haar verplichting om de beschikbaarheid van de zorgen in het land van herkomst te onderzoeken

De administratie moet aantonen dat ze de moeite heeft genomen om erop toe te zien dat de vreemdeling in zijn land kan beschikken over de zorgen die zijn staat vereist (zie Raad van State, arrest n° 95.175 van 7 mei 2001).

De administratie kan niet beweren, zonder een manifeste appreciatiefout te begaan, dat een terugkeer naar zijn land van herkomst mogelijk is wanneer blijkt dat de beschikbaarheid van een psychiatrisch opvolgen van de geïnteresseerde op geen enkele manier onderzocht is geweest in het kader van het onderzoek door zijn geneesheer-raadsman (zie Raad van State, arrest n° 91.152 van 29 november 2000).

Deze verificatie is niet gebeurd in huidig geval.

5°) Schending door de administratie van haar verplichting om de toegankelijkheid van de zorgen van de verzoeker in zijn land van herkomst te onderzoeken.

Volgens de jurisprudentie van de Raad van State, moet de administratie ervoor zorgen dat de beschikbare zorgen in het land van bestemming (in dit geval eveneens in het land van herkomst van de verzoekers) financieel toegankelijk zijn voor de geïnteresseerde. Inderdaad, volgens de Raad van State, maakt de hulpbehoefte van de vreemdeling "de effectieve toegankelijkheid" "aleatoir" aan de nodige zorgen (zie Raad van State, arrest n° 80.553 van 1ste juni 1999).

De Raad van State heeft overigens geoordeeld dat de administratie het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden miskent, wanneer ze beslist een vreemdeling te verwijderen zonder zich te vergewissen, enerzijds, over de kwaliteit van de zorgen die hem zouden kunnen worden toegediend in zijn land en anderzijds, over de toegankelijkheid van deze voor een persoon "van welke verschijning dan ook" (zie Raad van State, arrest n° 82.698 van 5 oktober 1999).

In huidig geval, kan men niet anders dan vast te stellen dat deze vraag op geen enkele manier onderzocht is geweest door de tegenpartij in de bestreden beslissing.

In huidig geval, heeft de tegenpartij dus haar verplichting geschonden om de toegankelijkheid van de vereiste zorgen na te gaan van de verzoeker in zijn land van herkomst.

Uit hetgeen vooraf gaat, vloeit voort dat de tegenpartij, door het nemen van de bestreden beslissing, het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden en het principe van een behoorlijke administratie heeft geschonden, de bestreden beslissing niet op een adequate manier gemotiveerd heeft, het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden en een manifeste appreciatiefout heeft gemaakt.

4. Schending van de artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de formele motivering van administratieve aktes

De verzoeker Weerlegt de uitvoering van de bestreden aktes en beslissing omdat ze inadequaat zijn ; dat een grondig onderzoek van de behouden en ontwikkelde argumenten niet gerealiseerd is geweest ; dat ze vanaf dan inexact is.

Inderdaad, om aan de wensen van de wetgever te voldoen, moet de administratieve beslissing genomen ten aanzien van de aanvrager, wettelijk gemotiveerd zijn in overeenstemming met de vereisten van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.

De wet van 29 juli 1991 vermeldt in haar artikel 2 de verplichting om op 1 formele wijze elke administratieve beslissing met individuele draagwijdte te motiveren.

Het artikel 3 van dezelfde wet stelt dat "opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten | grondslag liggen. Hetzelfde artikel stelt eveneens dat de motivering "afdoende moet zijn".

Welnu, in huidig geval, is er duidelijk aangetoond hiervoor dat de motivering van de bestreden beslissing niet adequaat is.

De draagwijdte van de motivering moet in overeenstemming zijn met het belang van de beslissing (LEROY M., « La nature, l'étendue et les sanctions et de l'obligation de motiver », in het Rapport de la journée d'études de Namur du 8 mai 1992 sur la motivation formelle des actes administratifs, 12-13).

De eis van de motivering van een beslissing heeft als doel dat de betrokkene volledige kennis heeft van de redenen die de beslissing rechtvaardigen (Raad v- van State, 12.05.1989, Arrest 32.560, R.A.C.E., 1989).

Inderdaad, « een beslissing motiveren in de formele zin van het woord, is het uiteenleggen, uitleggen in de beslissing zelf de redenering in rechte en in feite, dat gediend heeft voor de motivering. Het is het officialiseren en in het wat - en waarom de auteur van de beslissing geoordeeld heeft zijn bevoegdheid te & kunnen toepassen op de situatie in feite dat hem is voorgelegd » (LAGASSE

D., « La loi du 28.7-1991 relative à la motivation formelle des administratifs », *Orientations*, 1993, p. 68, vrije vertaling).

Dat bovendien de motivering ook nog "afdoende" moet zijn, te weten dat zij betrekking moet hebben tot de beslissing, dat zij duidelijk, precies, volledig, en voldoende dient te zijn.

De Raad van State heeft de gelegenheid gehad om zich uit te spreken omtrent hetgeen dient te worden begrepen onder het begrip "motivering".

Het is niet voldoende dat het administratief dossier bepaalde feiten bevat op dewelke een beslissing gestoeld is om te kunnen oordelen dat aan de motivering werd voldaan (zie D. VANDERMEERSCH, *Chron. de jurip.*, « L'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, J.T., 1987, p. 588 en volgende ; Raad van State, 24/08/1993, Arrest 42.488).

De Raad van State oordeelt immers terecht dat er enkel acht kan worden geslagen op de redenen die in de bestreden beslissing vermeld staan (C.E., 30.3.1993, Arrest 42.488).

Inderdaad, het komt de administratie toe om « zich een discipline op te leggen die haar verplicht om over te gaan tot een minutieus onderzoek van iedere zaak en haar beslissingen te rechtvaardigen, zonder zich te kunnen verschuilen achter de kennis van de geïnteresseerden van de motieven van de beslissingen hen betreffende op een manier om hen in staat te stellen om na te gaan of er overgegaan is tot dit onderzoek » (Pari. St. Senaat, 1990-1991, n° 215-2 (s.e. 1998), vrije vertaling). “

3.2 De verweerder legt geen nota en geen administratief dossier neer.

3.3 *In casu* steunt de bestreden beslissing op artikel 9ter, § 3, 4° van de vreemdelingenwet. Zij verwijst naar het medisch advies van de arts-adviseur van 17 oktober 2012 en stelt vast dat 'de ziekte' kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk. Daarnaast stelt de bestreden beslissing dat uit het voorgelegde standaard medisch getuigschrift blijkt dat de betrokkene kennelijk niet lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit. De gemachtigde van de staatssecretaris concludeert dat *in casu* niet bewezen is dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

Uit de door de verzoeker bijgebrachte stukken blijkt dat de arts-adviseur op 17 oktober 2012 een schriftelijk advies heeft opgesteld ten behoeve van de gemachtigde van de staatssecretaris betreffende de aandoening van de verzoeker. In de bestreden beslissing wordt uitdrukkelijk naar dit advies verwezen. Dit advies werd aan de verzoeker ter kennis gebracht. Het advies dat derhalve integraal geacht wordt deel uit te maken van de motivering van de thans bestreden beslissing, luidt als volgt:

“Ik kom terug op uw vraag om evaluatie van het standaard medisch getuigschrift voorgelegd door voornoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 25.06.2012.

Kennelijk laat dit medisch dossier niet toe het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte. (EHRM 27 mei 2008, Grote Kamer, nr. 26565/05, N v. United Kingdom; EHRM 2 mei 1997, nr. 30240/96, D. v. United Kingdom.)

Uit de standaard medische getuigschriften (SMG) d.d. 12/04/2012, 10/05/2012 en 07/06/2012 en de bijlage waarnaar in dit SMG verwezen wordt en die over dezelfde pathologie handelt, blijkt dat de beschreven aandoeningen geen directe bedreiging inhouden voor het leven van betrokkene. De gezondheidstoestand is niet kritiek. De aangehaalde psychologische toestand van betrokkene wordt niet bevestigd door beschermingsmaatregelen, noch door overtuigende onderzoeken.

"Nu in eerste instantie wordt geoordeeld dat verzoeker niet lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, kan bijgevolg in tweede instantie met vastheid gesteld worden dat hij niet lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft (RvV 29 juni 2012, nr. 83.956; RvV 6 juli 2012, nr. 84.293)"

Ik stel bijgevolg vast dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.”

In casu betoogt de verzoeker dat de gemachtigde van de staatssecretaris ten onrechte besloten heeft dat verzoekers aandoening kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet. Hij stelt onder meer dat de verweerder niet nagegaan is of de nodige medische behandeling in zijn land van herkomst beschikbaar en toegankelijk is en wijst er op dat uit de door hem voorgelegde medische certificaten duidelijk blijkt dat er in geval van een stopzetting van de behandeling een reëel risico op zelfdoding bestaat. Volgens de verzoeker heeft de verweerder hiermee geen rekening gehouden en heeft hij evenmin rekening gehouden met het bestaan van een tegenindicatie gebonden aan de geografische oorsprong van de problemen. De verzoeker voert tevens aan dat de voorgelegde medische attesten duidelijk aantonen dat hij opgevolgd dient te worden door een psychiater, dat hij medicamenteus behandeld wordt, dat de evolutie van zijn ziekte pejoratief is, dat hij fysieke letsels vertoont naar aanleiding van foltering en dat de duur van de behandeling onbepaald is.

In zijn advies stelt de arts-adviseur daarentegen dat de door de verzoeker aangehaalde psychologische toestand niet bevestigd wordt door beschermingsmaatregelen, noch door overtuigende onderzoeken en dat de beschreven aandoeningen geen directe bedreiging inhouden voor het leven van de verzoeker.

De Raad merkt op dat het hem niet toekomt om zelf te beoordelen of de verzoeker lijdt aan een ziekte die levensbedreigend is of die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit. Wel moet de Raad in staat gesteld worden om na te gaan waarop de arts-adviseur zich gebaseerd heeft om te stellen dat dat niet het geval is.

Er dient echter op gewezen te worden dat de Raad niet beschikt over een administratief dossier, zodat hij ook niet beschikt over verzoekers verblijfsaanvraag en de door hem in het kader van deze aanvraag voorgelegde medische attesten. Hoewel de door de verzoeker aangebrachte feiten de Raad *in casu* niet als kennelijk onjuist voorkomen, blijkt uit de argumentatie van de verzoeker dat het noodzakelijk is inzage te hebben van de stukken die geleid hebben tot de oordeelsvorming vervat in de bestreden beslissing. De Raad kan niet nagaan of de vaststellingen van de arts-adviseur steunen op een correcte feitenvinding zoals die zou blijken uit het dossier. De Raad kan evenmin nagaan of en wat de verzoeker al dan niet zou hebben meegedeeld aan de gemachtigde van de staatssecretaris, noch kan hij nagaan of de arts-adviseur en met hem de verweerder uit de inlichtingen waarover hij beweert te beschikken wel de juiste conclusie getrokken heeft. Dit klemt des te meer daar het door de verzoeker gevoegde advies van de arts-adviseur slechts vaagweg gewag maakt van een "pathologie" en geenszins de aandoening of de concrete ziekte benoemt zoals die blijkt uit de medische getuigschriften *d.d.* 12 april 2012, 10 mei 2012 en 7 juni 2012 waarnaar in dit advies wordt verwezen maar waarover de Raad dus niet beschikt. Bijgevolg kan de Raad niet nagaan of de gemachtigde van de staatssecretaris bij de beoordeling van de in punt 1.1. vermelde aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of hij die correct en zorgvuldig heeft beoordeeld in het licht van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en of hij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot zijn besluit is gekomen. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71 867).

Derhalve dringt de nietigverklaring van de bestreden beslissing zich op.

4. Korte debatten

De bestreden beslissing dient te worden vernietigd. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 oktober 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig augustus tweeduizend dertien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. DE GROOTE